

Міністерство юстиції України
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ

вул. Гонча, 34, м. Чернігів, 14000, тел. (0462) 676822, E-mail: academy@kvs.gov.ua, код ЄДРПОУ 08571788

06.02.2018 № 15/215

На № 060-565 від 18.01.2018

Народному депутату України
Алексєєву І.С.

вул. Грушевського 5, м. Київ, 01008

Шановний Ігорю Сергійовичу!

Академією Державної пенітенціарної служби уважно розглянуто Ваш депутатський запит від 18 січня 2016 року щодо розширення в Україні функцій органу пробації для здійснення функцій роботи з потерпілими, відновного правосуддя.

Інформація щодо дослідження функцій роботи з потерпілими, відновного правосуддя в державах-членах Ради Європи та пропозиції щодо внесення законодавчих змін з метою здійснення органом пробації функцій роботи з потерпілими, відновного правосуддя додаються.

Додатки: Додаток 1 на 6 арк. у 1 прим.

Додаток 2 на 7 арк. у 1 прим.

З повагою

ректор Академії
полковник внутрішньої служби

О.М. Тогочинський

Іваньков Ігор Володимирович
(050) 505-91-26

Інформація
щодо функцій роботи з потерпілими, відновного правосуддя в державах-
членах Ради Європи

У Правилах Ради Європи про пробацію¹ (далі – Правила) визначено, що пробація відноситься до процесу виконання в суспільстві покарань і заходів, передбачених законом і призначених правопорушнику. Вона включає широке коло функцій, а також заходи виховного впливу, таких як нагляд, контроль та надання допомоги, мета яких полягає в залученні засудженого до суспільного життя, а також забезпечення безпеки суспільства. Служба пробації означає будь-яке відомство, передбачене законом для здійснення вище вказаних функцій і завдань.

Залежно від національних особливостей діяльність служби пробації може включати функції щодо подання інформації і рекомендацій суду та іншим зацікавленим відомствам для сприяння у прийнятті обґрунтованого і справедливого рішення; надання допомоги і підтримки засудженим, які відбувають покарання у виді позбавлення волі в підготовці до звільнення та соціальної адаптації; контролю і надання допомоги достроково звільненим; проведення заходів у рамках відновного правосуддя; надання допомоги жертвам злочинів.

Метою служби пробації Правила визначають скорочення рецидивної злочинності шляхом встановлення позитивних взаємин з правопорушниками для здійснення контролю (включаючи нагляд в необхідних випадках), керівництва та надання їм допомоги, а також залучення їх до життя в суспільстві. Таким чином пробація сприяє забезпеченню безпеки суспільства і справедливому здійсненню правосуддя.

---

¹Рекомендація СМ / Рес (2010) 1 Комітету Міністрів державам-членам про Правилах Ради Європи про пробації (Прийнята Комітетом Міністрів 20 січня 2010 року на 105 засіданні заступників Міністрів)

Правила підкреслюють, що Служба пробації повинна поважати права людини, тому при застосуванні всіх заходів виховного впливу слід брати до уваги гідність особистості, стан здоров'я, безпеку і благополуччя правопорушників.

У Правилах закріплена норма про те, що у всіх випадках, коли служба пробації має справу з жертвами злочинів, вона повинна поважати їх права і брати до уваги їхні проблеми.

У Частині VI Правил у розділі «Робота з потерпілими» у правилах 93-96 визначено, що у випадках, коли служба пробації працює з потерпілими, вона повинна надавати їм допомогу в подоланні наслідків злочину, беручи до уваги різноманітність їх проблем. У разі потреби служба пробації повинна співпрацювати з організаціями, що надають допомогу жертвам злочинів, щоб забезпечити вирішення проблем потерпілих.

Однак Правила попереджають, що при встановленні службою пробації контактів з потерпілими з метою з'ясування їх думки, останніх слід попередити, що рішення про призначення покарання правопорушнику ґрунтується на комплексі чинників, а не тільки з урахуванням збитків, завданих потерпілому.

Правила застерігають про те, що навіть якщо служба пробації не працює в безпосередньому контакті з потерпілими, заходи виховного впливу повинні поважати права та враховувати проблеми потерпілих і повинні бути спрямовані на те, щоб засуджений усвідомив шкоду, заподіяну потерпілим, і взяв на себе відповідальність за це.

У розділі «Відновне правосуддя» у правилах 97, 98 Правила застерігають, що при участі служби пробації у заходах відновного правосуддя, права і обов'язки засуджених, потерпілих та громадських працівників повинні бути чітко визначені і доведені до відома всіх сторін.

Правила наголошують на необхідності отримання необхідної підготовки співробітниками служби пробації, задіяними у цій діяльності.

Правила застерігають, що будь-які заходи виховного впливу, які застосовуються до засудженого, повинні бути спрямовані на відшкодування збитків від злочину.

Отже функція роботи з потерпілими в межах відновного правосуддя в державах-членах Ради Європи прямо передбачена Правилами Ради Європи про пробацію.

Необхідно відзначити, що відновне правосуддя було започаткованим у Канаді у вісімдесятих роках ХХ століття, коли представниками служби пробації були запропоновані суддям у якості способу вирішення конфлікту зустрічі правопорушників з постраждалими для обговорення можливостей відшкодування заподіяної злочином шкоду. Такі спеціально організовані зустрічі отримали назву «програми примирення потерпілих і правопорушників» (victim-offender reconciliation programs). Подібні програми почали використовуватись і в інших містах Канади, а у подальшому – у США, Австралії та Нової Зеландії. Безпосередньо термін «відновне правосуддя» був використаний вперше наприкінці 80-х рр. у США у роботі² одного з розробників першої американської програми примирення потерпілих і правопорушників Ховарда Зера³.

У країнах Західної Європи, зокрема, в Австрії, Великій Британії, Ірландії, Норвегії, Німеччині концепція відновного правосуддя отримала визнання і почала запроваджуватися тільки у середині 80-х рр. ХХ ст. Перші проекти просувалися за активного використання досвіду саме Австралії і Нової Зеландії.

²Зер Х. Восстановительное правосудие: новый взгляд на преступление и наказание: Пер. с англ./Общ. ред. Л. М. Карнозовой. Комментар. Л. М. Карнозовой и С. А. Пашина. Москва: МОО Центр «Судебно-правовая реформа», 2002. 328 с.

³ХовардЗер - фахівець в галузі кримінального правосуддя. З 1979 року він обіймає посаду директора відділу кримінального правосуддя при Менонітському Центральному Комітеті США. Ховард Зер брав участь в розробці першої програми по примиренню жертв і злочинців в США та сприяв реалізації подібних програм в інших країнах. Книга Ховарда Зера «Відновне правосуддя: новий погляд на злочин і кару» («Changinglenses: a newfocusforcrimeandjustice») - основоположна робота в цій галузі.

В даний час за даними Даніеля У. Ван Несс⁴ більше 80 країн світу в своїй практиці застосовують одну з форм відновного правосуддя, а кількість існуючих організацій регіонального, національного і міжнародного рівня, які використовують такі моделі на території країн Європи, США, Канади, Нової Зеландії, Австралії, Південної Африки, наближається до тисячі⁵.

На відміну від відновного правосуддя концепція медіації⁶ передбачає можливість примирення потерпілого та правопорушника без настання кримінально-правових наслідків і полягає в організації зустрічей потерпілого та правопорушника за справами, які передаються із правоохоронних та судових органів у разі, якщо злочинець визнав факт вчинення ним злочину. Вона є спробою досягнення добровільного порозуміння (примирення) між потерпілим і правопорушником з метою відшкодування завданої матеріальної та моральної шкоди. Однак у випадку застосування медіації у законодавстві України повинні бути передбачені юридичні наслідки примирення сторін, які й стануть підставою припинення кримінального провадження в разі вчинення злочину невеликої та (або) середньої тяжкості (у перспективі – і кримінального проступку).

Потерпілий у разі застосування медіації має право ставити усі питання, які його хвилюють, може виказати свої почуття та дати зрозуміти злочинцю, що він пережив внаслідок злочину, і як це змінило його життя. Крім цього, потерпілий має можливість зрозуміти, що значить злочин для того, хто його вчинив. Оскільки потерпілий зустрічається безпосередньо з винною особою, його пануючі стереотипи переглядаються, а страх зменшується. Одночасно злочинці мають можливість побачити в жертвах реальних людей. Вони

⁴Даніель У. Ван Нессу даний час є виконавчим директором Центру правосуддя і примирення у Міжнародному тюремному союзі. Він визнаний світовий експерт з питань реституційного правосуддя, юрист, лобіст тюремних реформ, професор і громадський діяч. Він є автором декількох книг, в тому числі «Злочинність і її жертви».

⁵Даніель У. Ван Несс. Світовий огляд відновного правосуддя. Доповідь, викладена на 11-му Конгресі ООН з попередження злочинності та кримінальному правосуддю. Бангкок, 2005. 17 с.

⁶Медіація (англ. mediation – посередництво) — вид альтернативного врегулювання спорів, метод вирішення спорів із залученням посередника (медіатора), який допомагає сторонам конфлікту налагодити процес комунікації і проаналізувати конфліктну ситуацію таким чином, щоб вони самі змогли обрати той варіант рішення, який би задовольняв інтереси і потреби усіх учасників конфлікту.

дізнаються про наслідки свого злочину з перших рук, що призводить до нового погляду на попередні стереотипи і спроби самовиправдання. Таким чином, злочинцям надається шанс конкретними діями поновити справедливість, а також, якщо вони будуть до цього готові, виказати розкаяння і просити вибачення.

Існують кілька видів медіації: пряма медіація, яка означає безпосередню зустріч сторін, та непряма (або «човникова медіація»), коли медіатори передають інформацію від однієї сторони до іншої.

Медіація між потерпілими та правопорушниками є найпоширенішою формою відновного правосуддя у Європі. Перші медіаційні програми з'явилися наприкінці 70-х років ХХ ст. у США та на початку 80-х – в Європі. Першою з європейських країн подібну програму ініціювала Велика Британія. На сьогодні медіаційні програми примирення успішно функціонують в Норвегії, Фінляндії, Австрії, Німеччині та Франції, де вони закріплені у національному законодавстві. В інших країнах Європи було зроблено перші кроки у цьому напрямку – реалізовані пілотні проекти у Данії, Швеції, Нідерландах, Ірландії, Іспанії та Італії. Серед країн колишнього СРСР лідером виступає Росія, де програми примирення діють вже протягом останніх кількох років у 10 містах.

Протягом останніх років активізувався рух за впровадження програм примирення у Східній Європі, де традиційно, як і в Україні, апробаційну діяльність було зосереджено на правопорушниках. У Польщі та Чехії, після завершення експериментального періоду, застосування програм примирення (медіації) було закріплено на законодавчому рівні.

У Латвії Закон про пробацію визначає медіацію між потерпілим і правопорушником як одне з чільних завдань служби пробації. Інститут відновлення справедливості, перейнятий у англосаксонської правової системи, розглядається сучасними латвійськими вченими⁷ у якості

⁷Я.С. Тейван-Трейновский, В.Т. Волов. Пробация как социально-правовое воздействие на личность с противоправным поведением. Социологические исследования. 2012. № 11. С. 105-112.

депублізації⁸ окремих інститутів кримінального права та кримінального процесу.

У Словенії медіацію було запроваджено окремою нормою до Кримінально-процесуального кодексу 2000 р., але в цій країні функція медіації виконується не службою пробації, а незалежними експертами, діяльність яких оплачується з бюджету державного прокурора.

В Угорщині у Міністерстві внутрішніх справ створено спеціальний Департамент підтримки потерпілих від злочинів, до складу якого входять 12 регіональних управлінь підтримки потерпілих у 19 округах.

В Естонії опіка й підтримка потерпілих від злочинів покладена у якості обов'язку на Міністерство соціальних справ. Тому організація медіації та реалізація інших програм на користь осіб, потерпілих від злочинів, здійснюється не службою пробації, а церковними організаціями та волонтерами за підтримки та під наглядом Міністерства соціальних справ.

У Литві, Румунії та Болгарії служба пробації безпосередньо не залучається до медіації та інших форм підтримки осіб, потерпілих від злочинів. Однак на регіональному рівні є приклади співпраці між службами пробації та органами, що реалізують програми добровільної підтримки осіб, потерпілих від злочинів.

---

⁸Депублізація — переведення об'єкту з галузі регулювання публічного права до галузі приватного права.

Додаток 2

Пропозиції щодо внесення законодавчих змін з метою здійснення органом пробації функцій роботи з потерпілими, відновного правосуддя

Закон України Про пробацію (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 13, ст.93)	Пропозиції до Закону України Про пробацію
<p>Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>1) волонтер пробації - фізична особа, яка досягла вісімнадцятирічного віку, уповноважена органом пробації та волонтерською організацією на виконання окремих завдань, пов'язаних із пробацією, на добровільній та безоплатній основі;</p> <p>2) досудова доповідь - письмова інформація для суду, що характеризує обвинуваченого;</p> <p>3) нагляд - заходи, що здійснюються органом пробації за місцем проживання, роботи та навчання засуджених з метою дотримання обов'язків, визначених законом та покладених на них судом;</p> <p>4) орган пробації - центральний орган виконавчої влади, що</p>	<p>Стаття 2. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>1) відновне правосуддя є формою правосуддя, основною метою якого є створення умов для примирення потерпілих і правопорушників та усунення наслідків, спричинених злочинним; 2) волонтер пробації - фізична особа, яка досягла вісімнадцятирічного віку, уповноважена органом пробації та волонтерською організацією на виконання окремих завдань, пов'язаних із пробацією, на добровільній та безоплатній основі;</p> <p>3) досудова доповідь - письмова інформація для суду, що характеризує обвинуваченого;</p> <p>4) медіація - форма відновного правосуддя, яка полягає в організації зустрічей потерпілого та правопорушника за справами, які передаються із правоохоронних та судових органів у разі, якщо злочинець визнав факт вчинення ним злочину, для досягнення добровільного порозуміння (примирення) між потерпілим і правопорушником з метою відшкодування завданої матеріальної та моральної шкоди і звільнення від кримінальної відповідальності на підставі ст. 46 Кримінального кодексу України.</p> <p>5) програма примирення (програма медіації або посередництва) - програма, що передбачає комплекс заходів, спрямованих на добровільне порозуміння (примирення) потерпілої особи та правопорушника з метою відшкодування завданої матеріальної та моральної шкоди, де крім сторін приймач участь нейтральний та неупереджений посередник (медіатор), у ролі якого виступають спеціальні підготовлені працівники органу пробації або волонтери пробації;</p>

<p>реалізує державну політику у сфері пробачії;</p> <p>5) персонал органу пробачії - працівники, які відповідно до повноважень, визначених цим Законом та іншими законами України, виконують завдання пробачії;</p> <p>6) пробачія - система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинуваченого;</p> <p>7) пробачійна програма - програма, що призначається за рішенням суду особі, звільненій від відбування покарання з випробуванням, та передбачає комплекс заходів, спрямованих на корекцію соціальної поведінки або її окремих проявів, формування соціально сприятливих змін особистості, які можливо об'єктивно перевірити;</p> <p>8) суб'єкти пробачії - засуджені, щодо яких за рішенням суду та відповідно до закону застосовуються наглядові, соціально-виховні заходи, та обвинувачені, щодо яких органом пробачії готується досудова доповідь.</p>	<p>6) нагляд - заходи, що здійснюються органом пробачії за місцем проживання, роботи та навчання засуджених з метою дотримання обов'язків, визначених законом та покладених на них судом;</p> <p>7) орган пробачії - центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері пробачії;</p> <p>8) персонал органу пробачії - працівники, які відповідно до повноважень, визначених цим Законом та іншими законами України, виконують завдання пробачії;</p> <p>9) пробачія - система наглядових та соціально-виховних заходів, що застосовуються за рішенням суду та відповідно до закону до засуджених, виконання певних видів кримінальних покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинуваченого;</p> <p>10) пробачійна програма - програма, що призначається за рішенням суду особі, звільненій від відбування покарання з випробуванням, та передбачає комплекс заходів, спрямованих на корекцію соціальної поведінки або її окремих проявів, формування соціально сприятливих змін особистості, які можливо об'єктивно перевірити;</p> <p>11) суб'єкти пробачії - засуджені, щодо яких за рішенням суду та відповідно до закону застосовуються наглядові, соціально-виховні заходи, та обвинувачені, щодо яких органом пробачії готується досудова доповідь та виконуються медіаційні програми.</p>
<p>Стаття 4. Мета пробачії</p> <p>1. Метою пробачії є забезпечення безпеки суспільства шляхом виправлення засуджених, запобігання вчиненню ними повторних кримінальних правопорушень та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинувачених, з метою прийняття судом рішення про міру їхньої відповідальності.</p>	<p>Стаття 4. Мета пробачії</p> <p>1. Метою пробачії є забезпечення безпеки суспільства шляхом виправлення засуджених, запобігання вчиненню ними повторних кримінальних правопорушень, забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинувачених, з метою прийняття судом рішення про міру їхньої відповідальності та захист прав осіб, потерпілих від злочину.</p>
<p>Стаття 6. Завдання пробачії</p> <p>1. Завданнями пробачії є:</p> <ul style="list-style-type: none"> — підготовка досудових доповідей щодо обвинувачених; 	<p>Стаття 6. Завдання пробачії</p> <p>1. Завданнями пробачії є:</p> <ul style="list-style-type: none"> — підготовка досудових доповідей щодо обвинувачених; — реалізація програм медіації стосовно потерпілих осіб та обвинувачених;

– здійснення нагляду за засудженими до покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт, особами, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт, особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, звільненими від відбування покарання вагітними жінками і жінками, які мають дітей віком до трьох років;

– виконання певних видів покарань, не пов'язаних з позбавленням волі;

– направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання до виправних центрів;

– реалізація пробачних програм стосовно осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням;

– проведення соціально-виховної роботи із засудженими;

– здійснення заходів з підготовки осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, до звільнення;

– реалізація інших заходів, спрямованих на виправлення засуджених та запобігання вчиненню ними повторних кримінальних правопорушень.

Стаття 7. Підстави для застосування пробачії

2. Підставою для застосування пробачії є:

- письмовий запит суду до органу пробачії про надання досудової доповіді щодо обвинуваченого;
- обвинувальний вирок суду, яким особу засуджено до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт;
- обвинувальний вирок суду, яким особу засуджено до позбавлення волі на певний строк;
- обвинувальний вирок суду, яким особу засуджено до обмеження волі;
- обвинувальний вирок суду, яким особу звільнено від відбування

– здійснення нагляду за засудженими до покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт, особами, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт, особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням, звільненими від відбування покарання вагітними жінками і жінками, які мають дітей віком до трьох років;

– виконання певних видів покарань, не пов'язаних з позбавленням волі;

– направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання до виправних центрів;

– реалізація програм примирення або посередництва стосовно потерпілих осіб та осіб, передбачених у ч. 1 статті 10;

– реалізація пробачних програм стосовно осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням;

– проведення соціально-виховної роботи із засудженими;

– здійснення заходів з підготовки осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, до звільнення;

– реалізація інших заходів, спрямованих на виправлення засуджених та запобігання вчиненню ними повторних кримінальних правопорушень.

Стаття 7. Підстави для застосування пробачії

2. Підставою для застосування пробачії є:

- письмовий запит суду до органу пробачії про надання досудової доповіді щодо обвинуваченого;
- рішення суду про передачу справи із правоохоронних та судових органів, якщо злочинсьь визнав факт вчинення ним злочину, для досягнення добровільного порозуміння (примирення) між потерпілим і правопорушником з метою відшкодування завданої матеріальної та моральної шкоди і звільнення від кримінальної відповідальності на підставі ст. 46 Кримінального кодексу України;
- обвинувальний вирок суду, яким особу засуджено до покарання

<p>покарання з випробуванням;</p> <ul style="list-style-type: none"> - ухвала суду про заміну покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт; - ухвала суду про звільнення від відбування покарання вагітної жінки або жінки, яка має дитину віком до трьох років; - акт про помилування, яким засудженому замінено покарання або невідбуту частину покарання покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт. 	<p>у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт;</p> <ul style="list-style-type: none"> - обвинувальний вирок суду, яким особу засуджено до позбавлення волі на певний строк; - обвинувальний вирок суду, яким особу засуджено до обмеження волі; - обвинувальний вирок суду, яким особу звільнено від відбування покарання з випробуванням; - ухвала суду про заміну покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт; - ухвала суду про звільнення від відбування покарання вагітної жінки або жінки, яка має дитину віком до трьох років; - акт про помилування, яким засудженому замінено покарання або невідбуту частину покарання покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт.
<p>Стаття 9. Досудова пробація</p> <p>1. Досудова пробація - це забезпечення суду формалізованою інформацією, що характеризує обвинуваченого, з метою прийняття судом рішення про міру його відповідальності.</p> <p>2. Для підготовки досудової доповіді персонал органу пробації має право отримувати інформацію про обвинуваченого від підприємств, установ, організацій або уповноважених ними органів та від громадян.</p> <p>3. Досудова доповідь про обвинуваченого повинна містити:</p> <ul style="list-style-type: none"> - соціально-психологічну характеристику; - оцінку ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення; - висновок про можливість виправлення без обмеження волі або позбавлення волі на певний строк. <p>4. Обвинуваченому надається можливість брати участь у підготовці досудової доповіді. Участь особи у підготовці досудової доповіді полягає у наданні персоналу органу пробації інформації, необхідної для підготовки такої доповіді.</p> <p>5. Порядок складення досудової доповіді затверджується</p>	<p>Стаття 9. Досудова пробація</p> <p>1. Досудова пробація - це забезпечення суду формалізованою інформацією, що характеризує обвинуваченого, з метою прийняття судом рішення про міру його відповідальності.</p> <p>2. Для підготовки досудової доповіді персонал органу пробації має право отримувати інформацію про обвинуваченого від підприємств, установ, організацій або уповноважених ними органів та від громадян.</p> <p>3. Досудова доповідь про обвинуваченого повинна містити:</p> <ul style="list-style-type: none"> - соціально-психологічну характеристику; - оцінку ризиків вчинення повторного кримінального правопорушення; - висновок про можливість виправлення без обмеження волі або позбавлення волі на певний строк. <p>4. Обвинуваченому надається можливість брати участь у підготовці досудової доповіді. Участь особи у підготовці досудової доповіді полягає у наданні персоналу органу пробації інформації, необхідної для підготовки такої доповіді.</p> <p>5. Порядок складення досудової доповіді затверджується</p>

<p>центрального органу виконавчої влади, що формує державну політику у сфері пробації.</p>	<p>5</p> <p>центрального органу виконавчої влади, що формує державну політику у сфері пробації.</p> <p>6. У процесі досудової пробації за наявності рішення суду про передачу справи із правоохоронних та судових органів, якщо злочинець визнав факт вчинення ним злочину, для досягнення добровільного порозуміння (примирення) між потерпілим і правопорушником з метою відшкодування завданої матеріальної та моральної шкоди і звільнення від кримінальної відповідальності на підставі ст. 46 Кримінального кодексу України персонал органу пробації зобов'язаний забезпечити реалізацію програм медіації стосовно потерпілих осіб та обвинувачених.</p>
<p>Стаття 10. Наглядова пробація</p> <p>1. Наглядова пробація - це здійснення наглядових та соціально-виховних заходів щодо засуджених до покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт, осіб, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт, осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, а також направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання до виправних центрів.</p> <p>2. Порядок здійснення нагляду та проведення соціально-виховної роботи із засудженими затверджується центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері пробації.</p> <p>3. Орган пробації під час наглядової пробації реалізовує пробаційні програми стосовно осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.</p> <p>4. До реалізації пробаційних програм можуть залучатися підприємства, установи та організації незалежно від форми власності.</p> <p>5. Порядок розроблення та реалізації пробаційних програм визначається Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>Стаття 10. Наглядова пробація</p> <p>1. Наглядова пробація - це здійснення наглядових та соціально-виховних заходів щодо засуджених до покарань у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт, осіб, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт, осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням, звільнених від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років, а також направлення засуджених до обмеження волі для відбування покарання до виправних центрів.</p> <p>2. Порядок здійснення нагляду та проведення соціально-виховної роботи із засудженими затверджується центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері пробації.</p> <p>3. Орган пробації під час наглядової пробації реалізовує пробаційні програми стосовно осіб, звільнених від відбування покарання з випробуванням.</p> <p>4. До реалізації пробаційних програм можуть залучатися підприємства, установи та організації незалежно від форми власності.</p> <p>5. Порядок розроблення та реалізації пробаційних програм визначається Кабінетом Міністрів України.</p> <p>6. У процесі наглядової пробації для досягнення добровільного порозуміння (примирення) між потерпілим і</p>

	<p>правопорушником з метою відшкодування завданої матеріальної та моральної шкоди персонал органу пробачії зобов'язаний забезпечити реалізацію програм примирення або посередництва стосовно потерпілих осіб та осіб, передбачених у ч. 1 цієї статті;</p> <p>7. Порядок розроблення та реалізації програм примирення (програм медіації або посередництва) визначається Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Стаття 14. Суб'єкти пробачії</p> <p>1. Суб'єктами пробачії є:</p> <ul style="list-style-type: none"> – обвинувачені, стосовно яких органом пробачії готується досудова доповідь; – особи, засуджені до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт; – особи, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт; – особи, звільнені від відбування покарання з випробуванням; – звільнені від відбування покарання вагітні жінки і жінки, які мають дітей віком до трьох років; – особи, засуджені до обмеження волі, які направляються для відбування покарання до виправних центрів; – особи, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, стосовно яких вживаються заходи з підготовки їх до звільнення. 	<p>Стаття 14. Суб'єкти пробачії</p> <p>1. Суб'єктами пробачії є:</p> <ul style="list-style-type: none"> – обвинувачені, стосовно яких органом пробачії готується досудова доповідь; – особи, засуджені до покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт; – особи, яким покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк замінено покаранням у виді громадських робіт або виправних робіт; – особи, звільнені від відбування покарання з випробуванням; – звільнені від відбування покарання вагітні жінки і жінки, які мають дітей віком до трьох років; – особи, засуджені до обмеження волі, які направляються для відбування покарання до виправних центрів; – особи, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, стосовно яких вживаються заходи з підготовки їх до звільнення; – особи, потерпілі від злочину – у разі застосування програм примирення (програм медіації або посередництва).
<p>Стаття 18. Орган пробачії</p> <p>1. Орган пробачії у межах своїх повноважень організовує:</p> <ul style="list-style-type: none"> – забезпечення суду досудовими доповідями про обвинувачених; – здійснення нагляду за засудженими; – виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт; – реалізацію пробачійних програм стосовно осіб, звільнених від 	<p>Стаття 18. Орган пробачії</p> <p>1. Орган пробачії у межах своїх повноважень організовує:</p> <ul style="list-style-type: none"> – забезпечення суду досудовими доповідями про обвинувачених; – здійснення нагляду за засудженими; – виконання покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадських робіт, виправних робіт; – реалізацію пробачійних програм стосовно осіб, звільнених від

<p>відбування покарання з випробуванням;</p> <ul style="list-style-type: none"> – соціально-виховну роботу із засудженими; – підготовку до звільнення засуджених, які відбувають покарання у виді обмеження волі та позбавлення волі на певний строк. 	<p>відбування покарання з випробуванням;</p> <ul style="list-style-type: none"> – реалізацію програм примирення (програм медіації або посередництва) стосовно суб'єктів пробачії; – соціально-виховну роботу із засудженими; – підготовку до звільнення засуджених, які відбувають покарання у виді обмеження волі та позбавлення волі на певний строк.
<p>Стаття 20. Волонтерська діяльність, пов'язана з пробацією</p> <p>1. Волонтерська діяльність, пов'язана з пробацією, здійснюється відповідно до Закону України "Про волонтерську діяльність" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.</p> <p>2. Основним завданням волонтерів пробачії є сприяння органу пробачії у здійсненні нагляду за засудженими та проведенні з ними соціально-виховної роботи.</p> <p>3. Волонтери пробачії здійснюють свої повноваження під керівництвом персоналу органу пробачії.</p> <p>4. Положення про організацію діяльності волонтерів пробачії затверджується центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері пробачії.</p>	<p>Стаття 20. Волонтерська діяльність, пов'язана з пробацією</p> <p>1. Волонтерська діяльність, пов'язана з пробацією, здійснюється відповідно до Закону України "Про волонтерську діяльність" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.</p> <p>2. Основним завданням волонтерів пробачії є сприяння органу пробачії у здійсненні нагляду за засудженими, проведенні з ними соціально-виховної роботи та участь у реалізації програм примирення (програм медіації або посередництва) стосовно суб'єктів пробачії.</p> <p>3. Волонтери пробачії здійснюють свої повноваження під керівництвом персоналу органу пробачії.</p> <p>4. Положення про організацію діяльності волонтерів пробачії затверджується центральним органом виконавчої влади, що формує державну політику у сфері пробачії.</p>